

Diakonie

Jan 13,3-17
Marek 1,39-44

Čtyři základní činnosti církve (křesťana)

- **liturgie** *bohoslužebný řád*, Písmo, modlitba, VP, uctívání,
- **koinonie** *vnitřní život společenství*, vztahy uprostřed církve... pastorační, poradenské, společné akce a život
- **martyrie** *osobní svědectví o víře*, (martyrium – mučednictví)
- **diakonie** *pomoc potřebným* uprostřed i mimo církev

Diakonie na rozdíl od podobných slov označuje službu, kterou prokazujeme zcela jiné (neznámé) osobě. Nejbližší významové slovo pro ní je „**služba lásky**“

Řekové – pro ně je služba něco méněcenného. Muž má vládnout a ne sloužit! „*Jak by mohl být člověk šťastný, když musí někomu sloužit?*“ – říkají řečtí filosofové. Jestliže sloužit, pak jedině státu!

Řek vidí jako cíl svého života – dokonalé rozvinutí vlastní osobnosti. Z tohoto pohledu nemá pochopení pro službu druhým. Sofisté jsou přesvědčeni, že opravdový člověk slouží jen vlastním touhám.

Židovství má mnohem větší smysl pro službu druhým. Nevidí v tom nic nedůstojného. Vždyť přikázání: miluj bližního svého jako sebe samého, obsahuje ochotu a povinnost sloužit bližním.

Přesto dochází v židovství ke zkreslení tohoto principu. **Farizeové rozdělují lidi** na spravedlivé a nespravedlivé, a těm druhým nejsou ochotni pomoci. Naopak jimi pohrdají a když jsou v problémech, tak raději zavrou oči, aby neviděli, mnohdy to těm nečistým i přejí! (*Uzdravený slepý od narození – cožpak nevíš, že jsi se celý narodil v hříchu a nás chceš poučovat! – pohrdání!*) Mají vyšší cíle, a služba potřebným je nesmí brzdit.

Proto PJ říká podobenství o milosrdném Samařanovi, v kterém odhaluje povýšenost a nezájem těch, kteří by jako první měli pomoci potřebnému. Kněz a levíta! Místo toho jediný, kdo je ochoten je Samařan – tedy ten nečistý, kterými ostatní pohrdají.

Pán Ježíš dává nový obraz služby – diakonie.

V NZ znamená nejprve slovo **diakoneó** – obsluhovat při stole

J 12,1 Šest dní před velikonoce přišel Ježíš do Betanie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých.

2 Připravili mu tam večeri; Marta při ní obsluhovala a Lazar byl jeden z těch, kteří byli s Ježíšem u stolu.

L 17,7 "Řekne snad někdo svému služebníkovi, který se vrátil z pole, kde oral nebo pásl: 'Pojd' si hned sednout ke stolu'?"

8 Neřekne mu spíše: 'Připrav mi něco k jídlu a přístroj se k obsluze, dokud se nenajím a nenapiji; pak budeš jíst a pít ty!'"

Zde je viditelný rozdíl mezi těmi kdo sedí a kdo slouží. Pán leží za stolem a sluha ho obsluhuje.

Řecký člověk má jasno v tom kdo je větší: přeci pán, který leží u stolu a ne sluha, který kolem běhá a splňuje pánovo přání. Jenže Pán Ježíš najednou toto myšlení obrací a říká:

L 22,24 Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší.

25 Řekl jim: "Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci.

*26 Avšak vy ne tak: **Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží.***

*27 Neboť **kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? **Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.*****

A aby doplnil příkladem jak to myslí, říká podobenství:

L 12,36 Buďte jako lidé, kteří čekají na svého pána, až se vrátí ze svatby, aby mu hned otevřeli, až přijde a zatluče na dveře.

*37 Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. **Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.***

Je to naprosto převratný postoj! Pán nebude obsluhovat všechny, ale své věrné. Ty, kteří ho očekávají. Ty bude On sám obsluhovat! Jaká čest pro služebníky!

A Pán Ježíš toto nejen učil, ale takto i žil. Sloužil všem.

Iz 42,1-4 "Zde je můj služebník, jehož podepírám, můj vyvolený, v němž jsem našel zalíbení. Vložil jsem na něho svého ducha, aby vyhlásil soud pronárodům. Nekřičí a hlas nepozvedá, nedává se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, nezhasí knot doutnající. Soud vyhlásí podle pravdy. Neochabne, nezlomí se, dokud na zemi soud nevykoná... "

Iz 53,11 Zbaven svého trápení spatří světlo, nasýtí se dny. "Tím, co zakusí, získá můj spravedlivý služebník spravedlnost mnohým; jejich nepravosti on na sebe vezme.

Iz 52,13 "Hle, můj služebník bude mít úspěch, zvedne se, povznesse a vysoko se vyvýší.

A Pán Ježíš se stal služebníkem – diakonem všech potřebných. Sloužil nejen v oblasti uzdravení těla, lidských potřeb (nasyčení zástupů), ale především v oblasti duše člověka – přišel, aby spasil, zachránil. Nespokojil se s chvilkovou pomocí, ale s věčnou!

A k službě druhým vybízí i nás!

J 13,3 Ježíš vstal od stolu a vědom si toho, že mu Otec dal všechno do rukou a že od Boha vyšel a k Bohu odchází,

4 odložil svrchní šat, vzal lněné plátno a přepásal se;

5 pak nalil vodu do umyvadla a začal učedníkům umývat nohy a utírat je plátnem, jímž byl přepásán.

J 13,12 Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil?"

13 Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem.

14 Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.

15 Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.

16 Amen, amen, pravím vám, sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.

17 Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.

Diakonie tedy spočívá v nezištné praktické službě bližním v individuálních a duchovních potřebách.

V evangelikálních a v evangelických církvích též označení organizované péče o potřebné. Chudé, opuštěné, tělesně i mentálně postižené, nemocné, bezdomovce, závislé atd.

Diákon

V NZ církvi jsou vedoucími apoštolé. Církev se rozrůstá, vznikají problémy. Oni si uvědomují, že nemohou dělat všechno – jejich úkolem je kázání Božího slova a modlitby. Proto se rozhodují a vybírají 7 mužů, které jmenují diákonu, a kteří se mají starat o potřebné.

Podmínky výběru: moudrost a plnost Ducha svatého

Sk 6,3 Bratří, vyberte si proto mezi sebou sedm mužů, o nichž se ví, že jsou plni Ducha a moudrosti, a pověříme je touto službou.

4 My pak budeme i nadále věnovat všechn svůj čas modlitbě a kázání slova."

5 Celé shromáždění s tímto návrhem rádo souhlasilo, a tak zvolili Štěpána, který byl plný víry a Ducha svatého, dále Filipa, Prochora, Nikánora, Timóna, Parména a Mikuláše z Antiochie, původem pohana, který přistoupil k židovství.

6 Přivedli je před apoštolu, ti se pomodlili a vložili na ně ruce.

Později ve sborech vidíme i ženy (např. Ř 16,1 Doporučuji vám naši sestru **Foibé, diakonku církve v Kenchrejích.**)

Dvě roviny práce:

- v církvi – starost o potřebné, nemocné, vdovy, sirotky atd.
- ve společnosti – opět starost o potřebné – nemocní, bezdomovci, sirotci, narkomani atd., s účelem přinést jim Krista. Ale nezáleží na to, zda chtějí, či nechťejí přijmout Krista, pomoc je dobrovolná, bezpodmínečná, v duchu slov PJK: ...co jste učinili těm nejmenším, učinili jste mě.

Tam, kde se společnost nezajímá, tam přichází církev.

Krásným příkladem takovéto pomoci v nedávné době je – **Matka Tereza v Kalkatě**, které šlo o to, aby umírající lidé, o které nikdo neměl zájem, mohli důstojně zemřít. Zvlášť u ní vidíme bezpodmínečnou a nezištnou lásku. Nejde o to, pomoci člověku, který se pak může odvděčit, nebo zachránit toho, kdo je schopný a pak může mnoho dokázat.

Matka Tereza dělá svou práci proto, že jí k tomu vede láska, proto, že v bližním vidí Boží dítě, proto, že se dívá dál, na odměnu v nebi, a ne na ocenění na zemi. Ocenění se jí dostalo, ale nikdy ho nebrala moc vážně. Byla služebnicí, diakonkou.

MY... Bojím se, že jsme natolik ovlivněni současnou západní kulturou, která se orientuje na úspěch a výkon, že nedovedeme takto nezištně přistupovat k lidem. Nemyslím jen na oblast pomoci, ale i na oblast nesení evangelia. Jsme raději, když uvěří lidé, kteří jsou vzdělaní, schopní, plní síly, nápadů, kteří mohou pak církvi (či Božímu království) něco dát. A když se setkáme s lidmi, kteří jsou na dně, kteří žijí v závislosti, s kterými jsou jen problémy, kteří jsou staří, nebo nevykonní – tak se možná od nich sice neodvrátíme, ale rozhodně nejsme ochotni do nich tolik investovat.

Jako by Boží království, církev stála na lidech!

Církev stojí na Kristu a je vedena Duchem svatým. A Kristus je ten, který dá moudrost těm, kteří ji nemají, sílu a odvahu těm, kteří se bojí, a použije si ty, kteří jsou podle lidí nepoužitelní.

1K 1,25 Neboť bláznovství Boží je moudřejší než lidé a slabost Boží je silnější než lidé.

*26 Pohleďte, bratří, koho si Bůh povolává: **Není mezi vámi mnoho moudrých podle lidského soudu, ani mnoho mocných, ani mnoho urozených;***

27 ale co je světu bláznovstvím, to vyvolil Bůh, aby zahanbil moudré, a co je slabé, vyvolil Bůh, aby zahanbil silné;

28 neurozené v očích světa a opovržené Bůh vyvolil, ano vyvolil to, co není, aby to, co jest, obrátil v nic -

29 aby se tak žádný člověk nemohl vychloubat před Bohem.

30 Vy však jste z Boží moci v Kristu Ježíši; on se nám stal moudrostí od Boha, spravedlností, posvěcením a vykoupením,

31 jak je psáno: 'Kdo se chlubí, ať se chlubí v Pánu'.

Naopak mnohdy ti schopní díky tomu, že si věří, že spoléhají na své schopnosti, na své zkušenosti, na svou moudrost – se stanou překážkou v jednání Ducha svatého.

Je to tak, že Ducha Svatého nepotřebují. Zvládnou to sami.

A opak se z církve stává pouhá **náboženská organizace**, která nemůže ovlivnit svět, která mu nemá co dát. Protože vše co dělá, je pouze z lidských sil. Jediný kdo proměňuje je Ježíš, a jediná síla, která je třeba k tomu je síla Ducha svatého.

Petr říká: *1P 4,11 ... Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh - tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista.*

V jednom z kázání říká David Wilkerson: „znám schopné lidi, kteří dokážou vybudovat největší sbory na světě, ale Boha k tomu nepotřebují.“ A dodává, že to je ta největší tragedie, s kterou se církev potýká.

Nic, co je založené na člověku, nemůže mít dlouhé trvání, ale to, co je založeno na Ježíši, to obstojí.

*2K 12,9-10 ... ale on mi řekl: "Stačí, když máš mou milost; **vždyť v slabosti se projeví má síla.**" A tak se budu raději chlubit slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova. Proto rád přijímám slabost, urážky, útrapy, pronásledování a úzkosti pro Krista. Vždyť právě když jsem sláb, jsem silný.*

1K 15,43 Co je zaseto v poníženosti, vstává v slávě. Co je zaseto v slabosti, vstává v moci.

*2K 13,4 Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. **I my jsme s ním slabí, ale pro vás budeme společně s ním žít z moci Boží.***

I když diakonie na první pohled vypadá jako obyčejná služba potřebným, služba, kterou dělají mnozí profesionálové a dobře, Pán Ježíš ukazuje, že tím myslí něco daleko víc. Profesionální lékařský tým dokáže dnes pomoci tělesně nemocným tak dokonale, že žasneme. Ale většinou nepomůže jejich duši.

V UnL jsme měli dva mladé lidi, kteří byli na drogách. Snažili jsme se jim pomoci, ale naše pomoc nestačila, potřebovali křesťanské centrum, kde by měli nepřetržitou pomoc. A tak jsme jim zprostředkovali pobyt v Teen Challenge. Zaujalo mne vyprávění Věrky, v kterém líčila svůj pobyt v jednom profesionálním státním středisku. Zamřížované místnosti, všude kamery, nepřetržitý dozor... žádný z narkomanů neměl šanci utéct, nebo nějakým způsobem získat drogy. Výsledek - naprostá většina „vyléčených“ se během několika dnů po propuštění k drogám vrátila.

Ano, pomoc potřebným může být odborně viděno dokonalá, a přesto se nic nezmění, protože pomoc nepotřebuje jen tělo, ale především duše člověka. Když Pán Ježíš vstoupil do života Věrky a Františka, byl to pro ně tvrdý zápas odříkání, ale oni z něj vyšli vítězně, protože Bůh proměnil jejich srdce.

Teen Challenge, kteří jim v tomto pomáhali nemají k dispozici zamřížované pokoje, ani kamery na chodbách a dokonce na WC – ani kvanta personálu a nejdokonalejší prostředky a léky, ale **slouží v síle, kterou dává Bůh.**

A tak to platí pro všechny oblasti služby potřebným – v síle, kterou dává Bůh.

Pomoc potřebným zahrnuje oblast těla, ducha a duše člověka.

Tělo – starost o nemocné, zde právě církev a především misie udělaly spousta práce.

Malomocenství:

Dr.Brand dlouhá léta pracoval mezi malomocnými. Jednou v Indii vyšetřoval mladého inteligentního muže. Během vyšetření položil ruku svému pacientovi na rameno a překvapilo ho, že se začal třást a plakat. „řekl jsem něco nevhodného?“ ptal se prostřednictvím tlumočnice. Ta se pacienta zeptala a odpověděla: Ne, pane doktore. Říká, že pláče protože jste mu položil ruku kolem ramen. Než přišel sem, nikdo se ho celá léta nedotkl.“ (F.Yencey Ježíš, jak jsem ho neznal str.145)

Jsme voláni k službě – k službě potřebným.

Ga 6,9 V konání dobra neumdlévejme; neochabneme-li, budeme sklízet v ustanovený čas.

10 A tak dokud je čas, číňme dobře všem, nejvíce však těm, kteří patří do rodiny víry.

Podívejme se na Pána Ježíše- u něj vidíme, jak přistupovat k lidem a k jakým lidem!

Malomocní v Novém zákoně:

Několikrát čteme o tom, že se Ježíš setkal s malomocnými.

Na jiných místech nečteme o konkrétních případech, ale například svědectví, které poslal PJ Janu Křtiteli obsahuje informaci, že malomocní jsou očišťováni, nebo když poslal učedníky po dvojicích do měst a vesnic kam má přijít, říká jim, aby malomocné uzdravovali.

Mt 26,6 Když byl Ježíš v Betanii v domě Šimona Malomocného,

7 přišla za ním žena, která měla alabastrovou nádobku drahocenného oleje, a vylila ji na jeho hlavu, jak seděl u stolu.

L 17,11 Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou.

12 Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál

13 a hlasitě volali: "Ježíš, Mistře, smiluj se nad námi!"

3 evangelisté nám popisují stejný příběh:

Mt 8,1 Když sestoupil z hory, šly za ním velké zástupy.

2 Tu k němu přistoupil malomocný, padl před ním na zem a řekl: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit."

3 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, bud' čist." A hned byl očištěn od svého malomocenství.

4 Tu mu Ježíš pravil: "Ne abys o tom někomu říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj dar, který Mojžíš přikázal - jim na svědectví."

Mk 1,39 A tak šel, kázal v jejich synagógách po celé Galileji a vyháněl zlé duchy.

40 Přijde k němu malomocný a na kolenu ho prosí: "Chceš-li, můžeš mě očistit."

41 Ježíš se slitoval, vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, bud' čist."

42 A hned se jeho malomocenství ztratilo a byl očištěn.

43 Ježíš mu pohrozil, poslal jej ihned pryč

44 a nařídil mu: "Ne, abys někomu něco říkal! Ale jdi, ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal - jim na svědectví."

L 5,12 V jednom městě, kam Ježíš přišel, byl muž plný malomocenství. Jakmile Ježíše spatřil, padl tváří k zemi a prosil ho: "Pane, chceš-li, můžeš mě očistit."

13 On vztáhl ruku, dotkl se ho a řekl: "Chci, bud' čist." A hned se jeho malomocenství ztratilo.

14 Přikázal mu, aby nikomu nic neříkal: "Ale jdi," pravil, "ukaž se knězi a obětuj za své očištění, co Mojžíš přikázal - jim na svědectví."

V Evropě je malomocenství velice vzácné. Známe ho jen z doslechu a my křesťané především z Biblických příběhů. Abychom si přiblížili co to znamená být malomocný – můžeme to srovnat s dnešní metlou západu – AIDS.

„AIDS je moderním malomocenstvím“ říká předseda amerického úřadu pro zdravotnictví C. Everett Koop. „Existují lidé, kteří mají k lidem s AIDS stejný postoj, jako mívali lidé před sto lety k lidem postiženým malomocenstvím.“

Četl jsem o jednom pacientovi s AIDS, který na slavnost děkuvzdání v USA cestoval asi 1700 km , aby ho mohl prožít se rodinou. Neviděli se asi 7 let. Rodiče ho opatrně přivítali –a když se podával oběd, dostal každý vrchovatou porci krocana se vši oblohou na nejkrásnějších porcelánových talířích, které měli. Všichni až na jednoho – jejich syn nemocný na AIDS dostal talíř na jedno použití s plastovým příborem.

Pán Ježíš věděl o tom, co tito lidé prožívali.

Mojžíšovy zákony jasně konstatovali, jak má vypadat život člověka postiženého malomocenstvím.

- musí žít mimo město
- musí udržovat minimálně 2m vzdálenost od ostatních lidí
- musí nosit zvoneček, aby na sebe kolemjdoucí upozornil, že je nečistý
- musí nosit šaty truchlícího pozůstalého, který mřít na pohřeb

Asi si nedokážeme představit reakci davu, když malomocný jde jejich středem – jak uhýbali, jak dav pohoršeně šuměl, možná na něj vykřikovali, zakrývali si ústa, tvář... A jak hbitě uskakovali, aby se jich náhodou nedotkl...

A tento muž jde k Ježíši – jednu výhodu měl, nikdo se ho neodvážil zastavit – možná výkřiky, ale ne dotykem...

Padá k Ježíšovým nohám a volá: „jestli chceš, můžeš mne očistit.“

Když mu opadl k nohám, myslím, že se ho nedotkl Takovou odvahu neměl. Už to že šel do středu zástupu bylo odvážné – mohli se chopit kamenů a ukamenovat ho...

V tu chvíli udělal Ježíš něco, co muselo všechny pobouřit. Ježíš se toho muže dotkl.

3 evangelia to popisují téměř totožně - **Ježíš se ho dotkl** ... (slitoval se, vztáhl ruku a dotkl se ho)

Dav jistě zalapal po dechu – vždyť zákon toto zakazuje. Nikdo se nesmí dotknout malomocného.

Možná, že i ten malomocný ucukl... Kolik měsíců, roků nemohl vnímat dotyk člověka...

A tento jediný dotyk ukončil stav jeho nemoci. Uzdravení, pokoj, šalom se vrátil.

Ježíšova reakce byla vzorem pro církev, která se vytvořila okolo něj. Křesťané všude kam přišli se starali o chudé, nemocné, vyčleněné ze společnosti. Tím následovali příklad svého Pána.

Pokud jde o malomocenství je zajímavá role církve.

Jeden čas to církev těmto lidem ještě znepríjemnila – protože považovala malomocenství za „Boží kletbu“

Ale zároveň se vždy našli lidé, kteří chtěli malomocným pomoci. Většinou to byli misionáři a různé křesťanské řády.

***Zajímavost:** Jeroným ve svém překladu Bible poněkud nesprávně přeložil oddíl z Izajáše, který popisuje trpícího služebníka jako toho, před kterým si zakrýváme tvář a muže plného bolesti... a církevní vůdcové došli na základě toho k přesvědčení, že Ježíš byl malomocný.*

A tak lidé ve 12. + 13. století věřili, že malomocenství je ne již Boží kletba, ale „svatá nemoc“. Křížáci, kteří se vrátili s malomocenstvím byli předmětem velké úcty. Začaly se zakládat „lazarety“ – ošetřovny pro malomocné. Lazarety podle žebráka Lazara. A lidé s těmito nemocnými zacházeli doslovně ve smyslu Písma: co jste učinili tím nejmenším, mě jste učinili.

Možná i díky tomuto, se křesťané nejvíce zasloužili o léky a léčbu malomocných.

Ježíš se ho dotkl a řekl: Chci, buď čist!

Co myslel tím slovem – čist? Jen očištění od malomocenství, očištění těla, které bylo plné rozkládajícího se masa?

Jaká Náman, který se vynořil z vody s kůží jako malé dítě?

Myšlím, že ve slovech PJ bylo více – nejen čistota těla, ale i čistota srdce. Nového srdce, které PJ uzdravuje, když nám odpouští naše hříchy.

Vždyť jiný příběh nám to jasně demonstruje.

4 muži nesou svého nemohoucího přítele k Ježíši. Nemohou se dostat dovnitř, je plno a tak vylezou na střechu palestinského domu, kde Ježíš zrovna byl, udělají ve střeše otvor a spustí chromého na laněch přímo před Ježíše.

Jaká je jeho reakce? Líbí se mu jejich víra! A chromému říká: synu, odpouští se ti hříchy.

O to šlo PJ – o uzdravení duše, o smíření s Bohem, o pokoj, o věčný život.

Na pochybovačné reptání – co si to myslí, kdo může odpouštět hříchy, než jen Bůh sám říká: co je jednodušší, říct odpouštět se ti hříchy, nebo vstaň a chod? Ale abyste věděli, že Syn člověka má to právo – říká mu: vstaň, vezmi si své lůžko a běž. A v tu chvíli je tento muž uzdraven. Vidíme ho jak s radostí – za uzdravení těla ale i s rozjásaným srdcem pro odpuštěné hříchy odchází.

Ježíši jde o svět těla, ale ještě více o svět ducha.

O co jde nám?

O zdraví lidí kolem nás, o jejich duši? A nebo o nás samé?

Mám strach, že si spíš připadáme jako páni, a ne jako ti, kteří mají sloužit!

My známe Boha, my jsme ti vyvolení, my jsme Boží lid, svatí, církev...
 a tam je svět, s jeho bídou, s jeho drogami, alkoholem, volným sexem, zneužíváním, drogami, násilím...
 My jsme svatí a tam jsou ti nečistí...

A někdy jdeme ještě dál – i uprostřed církve si hrajeme na pány a na ty, kteří mají sloužit.

Já jsem ten, kdo leží u stolu – a ty mne máš obsluhovat.

Kdo z nás je větší – toto otázka s kterou se potýkali učedníci je i naší otázkou. Naším problémem, který ukazuje na to, že jsme nepochopili o co v Božím království jde.

L 22,24 Vznikl mezi nimi spor, kdo z nich je asi největší.

25 Řekl jim: "Králové panují nad národy, a ti, kdo jsou u moci, dávají si říkat dobrodinci.

*26 Avšak vy ne tak: **Kdo je mezi vámi největší, buď jako poslední, a kdo je v čele, buď jako ten, který slouží.***

*27 Neboť **kdo je větší: ten, kdo sedí za stolem, či ten, kdo obsluhuje? Zdali ne ten, kdo sedí za stolem? Ale já jsem mezi vámi jako ten, který slouží.***

J 13,12 Když jim umyl nohy, oblékl si svůj šat, opět se posadil a řekl jim: "Chápete, co jsem vám učinil?"

13 Nazýváte mě Mistrem a Pánem, a máte pravdu: Skutečně jsem.

14 Jestliže tedy já, Pán a Mistr, jsem vám umyl nohy, i vy máte jeden druhému nohy umývat.

*15 **Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.***

*16 Amen, amen, pravím vám, **sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.***

*17 Když to víte, **blaze vám, jestliže to také činíte.***

Dnešní neděli jsme vyhlásili jako neděli Diakonie...

Co to znamená – za chvíli bude sbírka, jejíž výnos bude zaslán na potřeby diakonie.

A tak dáme peníze, možná se občas pomodlíme za projekty, které církev v oblasti diakonie dělá a tím to skončí?

Myslím, že tady jde o víc.

Dát peníze je správné, podporovat ty, kteří v této oblasti pracují profesionálně je správné,

ale slova Pána Ježíše -

*Jan 13, 15 **Dal jsem vám příklad, abyste i vy jednali, jako jsem jednal já.***

*16 Amen, amen, pravím vám, **sluha není větší než jeho pán a posel není větší než ten, kdo ho poslal.***

*17 **Když to víte, blaze vám, jestliže to také činíte.***

Jsou pro nás výzvou.

Buďme těmi, kdo slouží a ne těmi, kteří se jen chtějí nechat obsluhovat.

Buďme služebníky a ne pány.

V církvi, ale i ve vztahu k nevěřícím.

A Pán ježí nám slibuje, že budeme blahoslavení!

Něco z historie naší církve...

Diakonie CB (Jednoty českobratrské)

1882 spolek Betanie spravuje majetek církve
1923 má 15 modliteben a nemovitý majetek
1927 má 27 modliteben

1888 spolek Domovina – charitativní s péčí o mravně narušené ženy a dívky
v roce 1889 v Braníku dům pro 20 žen
práce trvala asi 15 let, měla celkem asi 100 klientek
ženy si hradily pobyt prací (např. praly pro různé ústavy prádlo atd., pak se je snažily zapojit do praktického života, byly vedeny ke Kristu!)

1896 Křesťanský spolek mladíků (KSM) pečuje o mládež, vydává časopis a duchovní literaturu

1904 spolek Podpora – sociální služby

1908 sirotčinec Chvaly, Božena Jehličková
v roce 1922 má kapacitu 70 dětí
v té době se ruší malé sirotčince v Černošice, Nové Město n.Metují, Bolevec a Plzně

1923 Hamr u Nažárky – církev kupuje dům, kde je přenesen starobinec od Berouna, kde nebylo dobré prostředí
v roce 1957 se přesídluje do Suchomast

V roce 1923 má církev ještě spolek Diakonie – ošetřování nemocných, diákonky pracovaly za kapesné, přičemž plat šel na dům (postaven v roce 1925) Diakonie ve Starých Strašnicích (do roku 1950)

1930 záložna Tábor v Praze s pobočkou v Brně

Podkarpatská Rus

sirotčinec Mukačov (státní s dohledem církve, kde ale mohou být děti jen krátkou dobu)
církev tedy zakládá tzv. Rodinné osady-sirotčince
Později vzniká sirotčinec: Svaljov
Diakonie, Staré Strašnice (asi 1925-1950)

Rok 1923 – výroční zpráva:

1. spolek Betanie
2. Křesťanský spolek mladíků
3. Evangelická jednota – sirotčinec ve Chvalech
4. Podpora – finanční pomoc při úmrtí, starobinec
5. Diakonie – ošetřování nemocných, v roce 1925 dům Daikonie

DNES:

Bethesda – domov pro seniory, Praha 9

- státní dotace byla v roce 2010 snížena o půl milionu

Chráněné bydlení na Xaverově, Praha 9

- letos se provádí výměna podlahových krytin a kuchyňské linky
- byla vybudována čistička odpadních vod

Centrum Slunečnice – podpora samostatného života osob s postižením

- letos se pořídila nová kuchyňská linka do tréninkového bytu
- Ford Transit vyžaduje vzhledem ke stáří stále více oprav

Pomoc pro Ukrajinu

- peníze slouží lidem na zajištění zdravotní péče a na nákup léků